

Nasıplendiği Kadar Yazar Şair

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Mart 2023

Düşlerin sarkıtı ve aşkın infazı:
Sözcüklerim çekince yüklü
Küflü ikazı evrenin
Kof varlığında matem
Kelamın alın teri
Őiirle örtüşen yetim yüređim ve tinim
Namerttir tasası sessizliđin
Ve yangından ilk kurtardığım
Meramı yukarıda saklı ruhun çoktan dolmuşken kotası.

Renkler hazan mahsulü
Devasa çeperi göğün
Ne menfi ne irade dıŐı seziler
Külfet bildiđi ise insanların sevgi kadar
Var mı muteber
Bir d/okunuŐ
Esef yüklü meltemin
Araf'ta boy ölçüŐtüđü.

Gece ergen ve gece yetkin acılarda
Hızması yok gülün nazire eden hangi çiçekse
Naiftir dokusu sevginin
Yediveren gülün teninde
DolaŐır nameler
Közünde aşkın yâd edilesi
Dünün miadı dolmuş olsa da yasıdır içre dönük
Rüzgârın uçúŐturduđu külü
Evrenin ve evreleri kayıp zamanın
Zanların örtüŐtüđü değil
Sıfatların alası ve endamı
Kordan heceler
Kör lehçesi yalnızlığın
Bazense girift ve esmerdi keder.

Muaf tutulmadık acılardan

Mefkûresi ömrün
Yerin dibine geçen sızılardan arda kalan
Binlerce acı binlerce ölü
Yâd edilesi değil dünün
Yaren bildiğimiz kaderin külü
Ve üstü örtülü acılar
Açamadığımız bir çekmecede saklı belki de mutluluk
Niyazı ve nazı bitimsiz yârin eşkâli
Şiirde saklı hem şairin na'şısı

Dökümlü eteklerinde gecenin iltifat eden
Göğün yıldızı
Yerin yaldızlı yolu
Yosun tutan matem değil
Yorgun yürek hiç değil
Yol alamasak da
Gittiğimiz varsın olsun arpa boyu
Araf'ta saklı ruhların okuduğu
Bir iç ses ki yaşamın neşri
Şiirlerle örülü kaderin gizemi
Ne metruk heceler ne de meczup,
Yanıp sönen hareler.

Ve esen rüzgâr
Esefle sorgular insan, azar azar
Eksilen kar ve zarar
Kaydı silik ömrün
Garbı dünün
Gıyabında verilen karar
İnsanı derinden yaralar
Yâd edilesi ömür
Yareni gönlün kalem nasıl da eser
İnceden inceye yürek sızlar
Sızan irin misali her hece
Gaipten gelen duygular
Bahtına ne çıkarsa insanın bahaneler sorgusuz sualsiz
Sezilerinden firar eder cümleler
Şairdir bir içimlik addedilen duyguyu
Nasıl da zemine serer:

Bazen ayağın altından kayar da zaman...

Göge konuşlu bir firari
Elbet yüreği karalar zebani
İltimas geçtiği kaderin
Soyuttur ruhu şairin ve dik alası acıların
Daralan bir geçit ki noksanlığın meali
Miadı dolana kadar ömrün
Sorar ve yargılar ve susar şair
Susuzluğunu giderendir yazdığı her şiir
Hayattan nemalandığı kadar
Al basar yüreği aktır alını
Akça pakça sayfanın zemini
Yağan kar misali
Her sözcük nasıl da asil ve asi
Arz edilesi değil talep bulduğu
Sevginin meali...

Nasıplendiği kadar yazar şair
Hem nüktedan hem suskun yüreği
Zifirinde gecenin zikrine bir fikrine
Derviş yüreği ile yarılacağı kadar ömrü
Yâridir kalemi
Matemin isinde sorgularken hayatın gizini
İzini kaybettiği
Dününden firar etti edeli
Sonsuzluğun da menşei...